

Ang Sandali ng Katotohanan

Sa Araw ng Paghuhukom, sasabihin ng mga tumanggi:

“O aming Panginoon, nakita na namin at narinig; ibalik Mo kami at gagawa kami ng mabubuting gawa.”

(Qur'an 32:12)

Ngunit sinasabi ng Diyos:

“Kung sila ay ibabalik, tiyak na babalik sila sa ipinagbabawal sa kanila. Tunay na sila ay mga

sinungaling.”

(Qur'an 6:28)

Bawat kaluluwa ay makikilala ang katarungan at awa ng

Diyos – ganap, balansyado, at hindi mapupulaan.

Isang Mensahe ng Pag-asa

Ang kuwento ng sangkatauhan ay hindi kuwento ng kawalang pag-asa, kundi ng pagbabalik.

Ang mga pintuan ng Diyos ay laging bukas para sa mga nagsisisi at nananampalataya.

Ang Kanyang awa ay

sumasaklaw sa lahat ng bagay – ito ay nauuna sa Kanyang poot at nagliliwanag sa bawat kasalanan.

“Sabihin mo: ‘O Aking mga alipin na lumabag laban sa kanilang sarili, huwag kayong mawalan ng pag-asa sa awa ng Diyos. Tunay na pinatatawad ng Diyos ang lahat ng kasalanan.’”

(Qur'an 39:53)

filipino.midaddev.com

Pag-aanyaya Para sa mga Pilipino

Banal na Awa at Katarungan

Ang Awa ng Diyos sa Paglikha

Mula pa sa simula, ipinahayag ng Diyos ang Kanyang mga katangian ng awa, pagpapatawad, at kabutihan sa pamamagitan ng paglikha sa sangkatauhan.

Ang tao ay nilikha na dalisay at mabuti, may kamalayan sa tama at mali. Gayunman, binigyan sila ng Diyos ng mga pagnanasa at malayang kalooban – ang kakayahang sundin ang gabay ng Diyos o ang sariling kagustuhan.

Nang sinuway nina Adan at Eba ang

utos ng Diyos, sila ay nagsisi at bumalik sa Kanya – at sila ay pinatawad Niya.

Ito ang naging walang hanggang huwaran ng sangkatauhan: kasalanan, pagsisisi, at banal na awa.

Sinabi ng Propeta Muhammad (sumakanya ang kapayapaan):

“Kung hindi kayo magkakasala at hihingi ng kapatawaran, papalitan kayo ng Diyos ng mga taong magkakasala at hihingi ng kapatawaran – at patatawarin Niya sila.”

(Saheeh Muslim)

Walang Hanggang Kapatawaran

Bawat kabanata ng Qur'an, maliban sa isa, ay nagsisimula sa mga salitang:

“Sa ngalan ng Diyos, ang Pinakamaawain, ang Pinakamahabagin.”

Ang patuloy na paalaalang ito ay nag-aangat sa kaluluwa mula sa kawalan ng pag-asa – sapagkat walang kasalanang masyadong malaki kung ang isang tao ay taos-pusong nagsisisi.

Sinabi ng Propeta (sumakanya ang

kapayapaan):

“Nang likhain ng Diyos ang sansinukob, itinakda Niya sa Kanyang sarili: ‘Ang Aking awa ay nanaig sa Aking poot.’”

(Saheeh Al-Bukhari)

At sinabi pa niya:

“Nilikhang isang daang bahagi ng awa ng Diyos – isang bahagi ay ibinahagi sa mga nilalang... at siyamnapu't siyam na bahagi ay itinabi para sa Araw ng Pagkabuhay.”

(Saheeh Muslim)

Maaaring likhain ng Diyos ang mga tao na gaya ng mga anghel – walang kasalanan.

Ngunit minabuti Niyang likhain ang mga taong may kakayahang magkamali at magsisi, upang maipakita ang Kanyang dakilang awa.

Sukdulang Katarungan

Ang Layunin ng Buhay at ng Paghuhukom

Ang ganap na katarungan ng Diyos ay ganap na mahahayag sa katapusan ng panahon.

Bago pa man ang paglikha, alam na Niya ang bawat kaluluwa – ang kanilang mga pagpili, pagkakataon, at kahihinatnan.

Sinabi ng Propeta:

“Nilikha ng Diyos ang Paraiso at

Impiyerno, at nilikha Niya ang mga mamamayan ng bawat isa.”

(Abu Dawood, An-Nasai)

Gayunman, pinapayagan ng Diyos ang bawat tao na mabuhay at pumili – manampalataya o tumanggi.

Kaya walang sinuman ang lalabagin: ang mga papasok sa Impiyerno ay yaong pumili nito sa pamamagitan ng kanilang mga gawa, samantalang ang mga papasok sa Paraiso ay makikilala na ang awa ng Diyos ang nagligtas sa kanila.